

Ἡ ἀκανθώδης σπονδυλική στήλη τῶν ἰχθύων ἰδίως, εἶτα δὲ γενικώτερον ζώου καὶ ἀνθρώπου, ἡ *ραχοκοκαλὰ* Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Λέσβ. Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) Σύμ. κ. ἀ. : *Πονῶ τ' ἀκάτ-τι μου* Σύμ. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ. Συνών. *ἀγκάθα* 2, *ἀγκαθας* 2. 2) Συνεκδ. φῦμα γεννώμενον ἐξ ἀκάνθης, ἡ ὁποία ἐνεπήχθη καὶ ἔμεινε πολὺν καιρὸν ἐντὸς τῆς σαρκὸς Κρήτ. β) Ἀπόστημα γεννώμενον εἰς τὸν λιχανὸν ἢ ἀλλαχοῦ τῆς χειρὸς καὶ τοῦ σώματος Κρήτ. Σῦρ. (Ἐρμούπ.) κ. ἀ. — Λεξ. Περίδ.: *Ἐβγαλε ἀγάθι 'ς τὸ χέρι* Ἐρμούπ. *Ἐβγαλεν ἀγκάθι 'ς τὴν μασκάλῃ* Περίδ. Συνών. *ἀγκαθερό* 2, *θεριάγκαθο*. γ) Εἶδος ἐξανθήματος γεννωμένου ὑπὸ τὴν γλῶσσαν ἰδίως τῶν βρεφῶν Πόντ. (Οἰν.)

ἀγκαθιάζω (I) ἀμάρτ. *ἀγαθιάζω* Κρήτ. Νάξ. κ. ἀ. *ἀχαντᾶζω* Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγκάθι*, παρ' ὃ καὶ *ἀχάντιν*, ὅθεν τὸ *ἀχαντᾶζω*.

1) Νύσσω, κεντῶ δι' ἀκάνθης Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.): *Ἐπέρεν ἕναν ἀχάντ' κ' ἐχαντᾶσεν ἄτον* Τραπ. Χαλδ. *Τὰ γέν' σ' ἐχαντᾶσανε με* (τὰ γένεια σου μὲ ἐκέντησαν) Κερασ. *Ἐπάτεσα ἀπάν' 'ς σ' ἀχάντᾶ κ' ἐχαντᾶγα* (ἐπάτησα ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν καὶ ἐκεντήθην) Τραπ. Χαλδ. 2) Περιβάλλω τι δι' ἀκανθῶν, δι' ἀκανθώδους φράκτου Πόντ. (Κοτύωρ. Ὁφ. κ. ἀ.): *Ἀχαντᾶζω τὸ κεπὶν* (κεπὶν=κῆπος) Κοτύωρ. *Ἐχαντᾶσα τὸ τδεράσ' νὰ μὴ βγαίνουνε τὰ γαρδέλλᾶ τῶν τρώγουνε τὰ τδεράσα* (περιέφραξα δι' ἀκανθῶν τὴν κερασέαν διὰ νὰ μὴ ἀναβοῦν τὰ παιδία καὶ τρώγουν τὰ κεράσια) Ὁφ. 3) Πληροῦμαι ἀκανθῶν Κρήτ. Νάξ. κ. ἀ.: *Ἀγαθιάζει τὸ χωράφι* Κρήτ. *Ἀγαθιασμένος τόπος αὐτόθι. Δὲ δόρεσα νὰ δουλέψω τὸ χωράφι, γιατί 'τονε ἀγαθιασμένο* Νάξ.

Πβ. *ἀγκαθίζω*, *ἀγκαθώνω*.

ἀγκαθιάζω (II) ἀμάρτ. *ἀγκαδιάζω* Κύπρ. *ἀγκαδικιάζω* Κύπρ. *ἀγκαδιῶ* Κύπρ. *ἀγκαδικιῶ* Κύπρ. *ἀγκακιῶ* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγκαθὸς* < *κανθός*. Πβ. ΧΠαντελ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 119.

Παρατηρῶ μετὰ προσοχῆς, ἐξετάζω, ἐρευνῶ: *Ἀρκεσεν τῶν σιράτες ἀγκαδικιοῦσιν* (ἤργησε νὰ ἔλθῃ καὶ τοὺς δρόμους παρατηροῦν). *Ἀγκάδιασα τῶν 'ἐν ἡῶρα τον*. *Ἀγκάδια ἂν ἔρκεται* (παρατῆρει κτλ.) *Ἀγκάδια νὰ βρῆς τὸ καλάντιν*. || Ἄσμ.

Ξέρεις τὸ 'ἐμέν, τὴν μάνναν μου, τῶν ξέρεις τὴν γενεάν μου, ἀγκάδια τὰ μοισίδια μου τῶν 'δὲ τὴν συντυδίαν μου (παρατῆρει τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου καὶ ἰδέ, ἦτοι ἄκουσον, τὴν ὁμίλιαν μου).

ἀγκαθιάρης ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἀχαντέρ'ς* Πόντ. (Κοτύωρ.) Οὐδ. *ἀχαντᾶριν* Πόντ. (Κερασ.) *ἀχαντᾶρ'* Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.) *ἀχαντέρ'* Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγκάθι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάρης.

Ὁ πλήρης ἀκανθῶν ἐνθ' ἀν.: *Ἀχαντᾶρ' καφούλ'* (θάμνος) Χαλδ. *Ἀχαντέρ'* τραντάφυλλο Κοτύωρ.

ἀγκάθιασμα τό, (I) ἀμάρτ. *ἀχάντᾶσμαν* Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) *ἀχαντέασμαν* Πόντ. (Τραπ.) *ἀχάντᾶγμαν* Πόντ. (Κερασ.) *ἀχαντέαγμαν* Πόντ. (Τραπ.) *ἀχαντίαγμαν* Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀγκαθιάζω* (I), παρ' ὃ καὶ *ἀχαντᾶζω*.

Τὸ κεντεῖν, τὸ νύσσειν ἢ πλήττειν δι' ἀκάνθης ἢ ἀκανθώδους φυτοῦ.

ἀγκάθιασμα τό, (II) ἀμάρτ. *ἀγκάδιασμαν* Κύπρ. *ἀγκάδικιασμαν* Κύπρ. *ἀγκάκιασμαν* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀγκαθιάζω* (II).

Παρατήρησις, ἔρευνα: *Τ' ἀγκαδικιάσματά σου τὸ 'ἐσέναν 'ἐν φελοῦν τίποτε*.

* **ἀγκάθιαστος** ἐπίθ. *ἀχάντᾶστος* Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **ἀγκαθιαστός* < *ἀγκαθιάζω* (I) τοῦ ἀρκτικοῦ α προσλαβόντος σημ. στερήσεως διὰ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου. Ἰδ. ἀ- στερητ. 2 α.

Ὁ μὴ νυχθεῖς ὑπὸ ἀκάνθης.

ἀγκαθίδα ἡ, Ἀττικ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγκάθι*. Πβ. ἀρχ. *ἀκανθίς*.

Εἶδος μύκητος.

ἀγκαθίζω Ἡπ. Παξ. κ. ἀ. *ἀχαντίζω* Πόντ. (Κολων.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγκάθι*, παρ' ὃ καὶ *ἀχάντιν*, ὅθεν τὸ *ἀχαντίζω*.

1) Νύσσω, κεντῶ δι' ἀκάνθης ἢ ἀκανθώδους πράγμα-τος Παξ. Πόντ. (Κολων.): *Τὸ πήανε νὰ τὸ φιλήσῃ ὁ πατέρας του, μὰ τὰ μουστάκια του ἀγκαθίζανε τὸ παιδί κι ἀρχίνισε τὰ κλάματα* Παξ. *Ἐμπήκε μέσ' 'ς τ' ἀγκάθια κι ἀγκαθίστηκε αὐτόθι*. Συνών. *ἀγκυλώνω*. β) Μετοχ. *ἀγκαθισμένος*, ὁ ἔχων ἀκανθώδη ἐπιφάνειαν. Εὐχρηστον τὸ οὐδ. *ἀγκαθισμένο οὐσ.*, κίτρον κακόσχημον, τραχὺ τὴν ἀφὴν καὶ κακῆς ποιότητος Ἡπ. 2) Μεταφ. ἐνοχλῶ, πειράζω Ἡπ. Παξ. κ. ἀ.: *Ἀγκαθίζουνε τὰ λόγια του* Παξ.

Πβ. *ἀγκαθιάζω* (I), *ἀγκαθώνω*.

ἀγκάθινος ἐπίθ. Λεξ. Ἡπίτ. *ἀγκάθ-θινος* Ρόδ. *ἀγκάθ-θενος* Ρόδ. *ἀγάθινος* Ἀνδρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. *ἀκάνθινος*.

Ὁ ἐξ ἀκανθῶν πεποιημένος: Ἄσμ.

Ὁποῦ φορεῖ 'ς τὴν κεφαλὴ ἀγκάθ-θινο στεφάνι Ρόδ.

Ποῦ τοῦ φοροῦ 'ς τὴν γεφαλὴ ἀγάθινο στεφάνι Ἀνδρ.

ἀγκαθίστρα ἡ, ἀμάρτ. *ἀγαθίστρα* Κύθν. Νάξ. (Βόθρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγκάθι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίστρα.

1) Φυτόν τι Νάξ. (Βόθρ.) 2) Ἀγρὸς ἄγονος πλήρης ἀκανθῶν καὶ ἀγρίων χόρτων Κύθν.

ἀγκαθιτᾶρι τό, Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγκαθίτης*.

Ὁ μύκης λυκόπερδον (lycoperdon). Πβ. *ἀγκαθίτης*.

ἀγκαθίτης ὁ, Ἰκαρ. Κίμωλ. Χίος *ἀγκαθ-θίτης* Κῶς *ἀγκατ-τίτης* Χίος (Καρδάμ.) *ἀγκαθίτης* Χίος *ἀγαθίτης* Κρήτ. Πάρ. Τήν. *ἀγαθίτ'ς* Μύκ. Πάρ. (Λεῦκ.) *ἀγάθ'τας* Πάρ. (Λεῦκ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγκάθι*.

